

Als je brein je bedriegt Geertje Paaij

Goed en kwaad op sociale media

In het vierde boek van Ypsilon Nieuws-redacteur Geertje Paaij beschrijft ze de gevaren van het sociale mediagebruik in de psychiatrie. Een onderwerp dat voor Paaij niet zomaar uit de lucht komt vallen.

Als je brein je bedriegt - De gevaren van sociale media in de psychiatrie
Geertje Paaij

Uitgeverij Q
ISBN 978 90 214 07258
Prijs: € 20,-

Haar dochter Brigit heeft de diagnose schizofrenie en ondervindt regelmatig psychoses. Over het omgaan met Brigits ziekte en de bijbehorende ups en downs, schreef Paaij al twee boeken. In dit boek zoomt ze specifiek in op het gebruik van sociale media van Brigit, die haar op zijn zachtst gezegd negatief beïnvloeden.

Onfrisse types

Brigit is niet in staat onderscheid te maken tussen goede en kwade mensen op sociale media. Zeker niet wanneer ze onder invloed is van drugs of psychoses. Bovendien kickt Brigit op gevaar en mensen die aan de rand van de maatschappij leven of zich in het criminele circuit begeven. Zo was ze ooit verliefd op een onguur type dat haar naar zijn woning lokte. Pas daar besepte Brigit dat zij zou worden verkracht en in de prostitutie gedwongen. Door uit het raam te springen heeft zij zichzelf weten te redden. De man in kwestie had ze leren kennen via Facebook.

Bij ieder ander mens zou zich vervolgens een zekere voorzichtigheid bij het omgaan met sociale media nestelen. Zo niet bij Brigit. Opnieuw legt zij via Twitter en Facebook contact met onfrisse types. Net zo erg zijn de intens wrede teksten en scheldpartijen over haar moeder die zij de online wereld in slingert. Het doet Paaij beseffen dat er blijkbaar geen restricties zijn op het gebruik van

Wat als andere patiënten jouw privacy op sociale media schenden?

internet en sociale media voor psychiatrisch patiënten in opname.

Worstelen

Paaij begint haar onderzoek naar regelgeving omtrent sociale mediagebruik met een column in dagblad Metro, waarop ze veel respons krijgt. Naar aanleiding daarvan vraagt ze via LinkedIn om reacties van patiënten en zorgverleners. Er blijken uiteenlopende meningen te bestaan over het al dan niet beperken van internetgebruik.

Hoewel het logisch lijkt dat psychiatrisch patiënten tegen zichzelf in bescherming moeten worden genomen, zeker als ze opgenomen zijn, benadrukken de meeste zorgverleners vooral de onrechtmatigheid van een verbod op sociale media. Patiënten die vrijwillig zijn opgenomen, kan internetgebruik niet worden ontzegd. Toch zeggen sommige patiënten ook dat een opname juist is bedoeld om een prikkelarme omgeving te creëren. Het gebruik van sociale media staat hier haaks op. Om nog maar te zwijgen van het recht op privacy. Wat doe je er tegen als andere pa-

tiënten jouw privacy op sociale media schaden? Ondertussen worstelt Paaij door met de zorgverleners van haar dochter, die niet van plan zijn Brigit te wijzen op de gevaren van sociale media, laat staan haar het gebruik ervan te verbieden.

Goede kanten

Daarnaast blijken er ook goede kanten aan sociale media te zitten. Door de ggz gereuleerde media (speciale apps en websites) kunnen juist van grote meerwaarde zijn voor patiënten die door hun ziekte niet makkelijk in contact komen met hun zorgverleners. Paaij benoemt enkele initiatieven die zijn ontwikkeld en inmiddels goede resultaten hebben opgeleverd.

Paaijs boek kan worden gezien als het startpunt voor een ggz-brede discussie over het gebruik van sociale media in de psychiatrie. Een discussie die leidt tot duidelijke regelgeving omtrent internetgebruik in ggz-instellingen, waarbij het goede (e-health) wordt behouden en het slechte (gevaar, schending van privacy, overprikkeling) wordt verworpen.

Merel van den Meerendonk | yn@ypsilon.org